

Spořitelní a záložní spolek
v Pasekách s okolím,
zapsané společenstvo s neobmezeným ručením,

zve Vás ku své

MIMOŘÁDNÉ
VALNÉ HROMADĚ,

která se koná v neděli, dne 16. září 1934 o 1. hod. odpolední
u příležitosti
slavnostního otevření vlastního domu Kampeličky.

PROGRAM:

1. Zahájení a uvítání hostů.
2. Projev zástupce Kampeličky.
3. Slavnostní přednášky: vdp. děkana F. J. Kroihera, senátora
a I. náměstka starosty Ústřední jednoty hospodářských
družstev a p. J. Malkuse, předsedy dozorčí rady Ústřední
jednoty hospodářských družstev z Prahy.
4. Odevzdání čestného diplomu jubilantu.
5. Projevy hostů.
6. Prohlídka domu a zahradní zábava.

V Pasekách, dne 24. srpna 1934.

Zelenka Jan v. r.,
starosta.

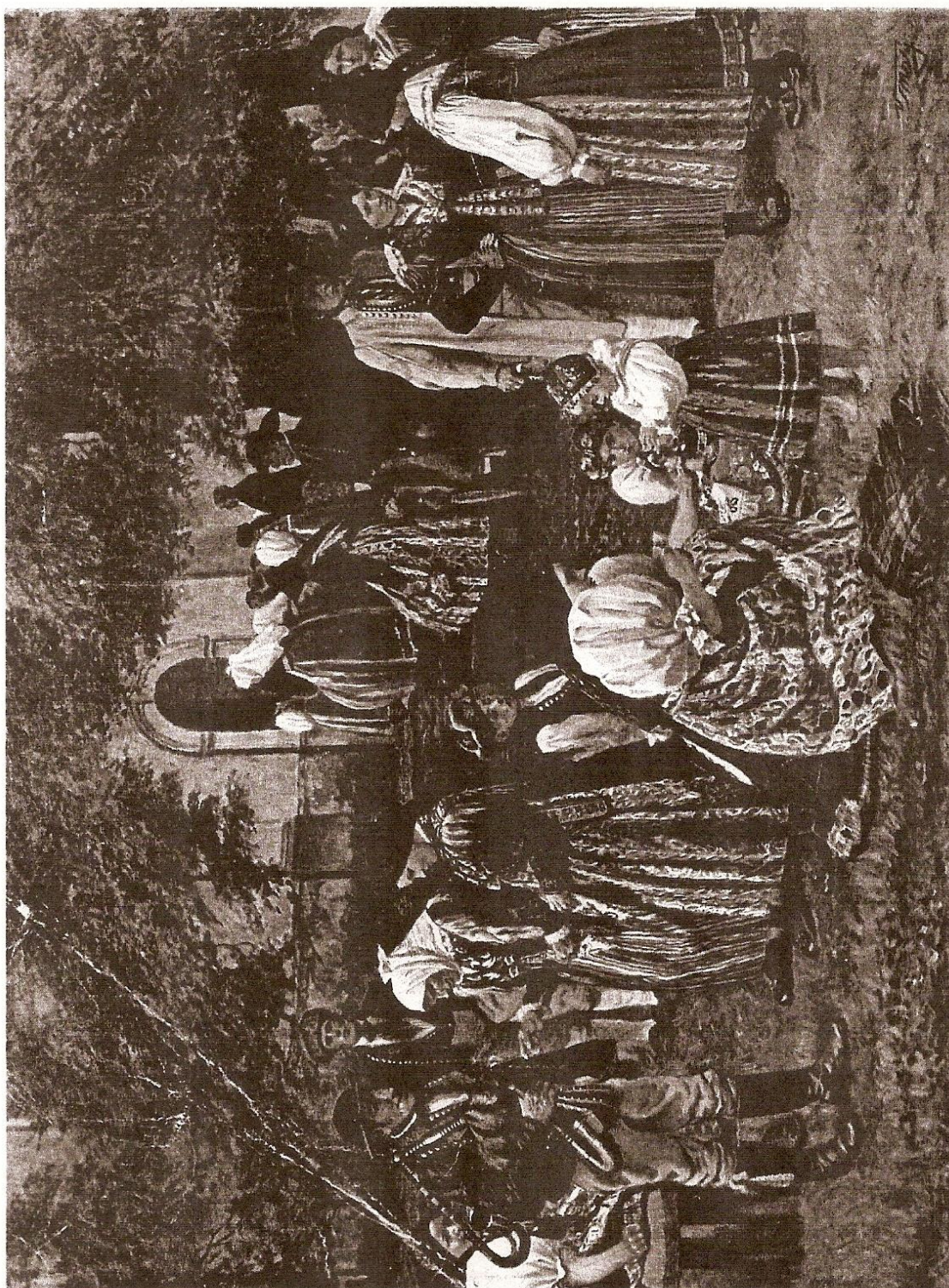
*Tiskárnou vytištěná pozvánka na slavnostní otevření
Kampeličky v roce 1934.*

Postup činníků od roku 1899 až 1934.

Študent Jan 6 r. předs. od r. 1899—1905, Malkus Antonín 1899—1928, z toho 19 r. místostarostou, 6 r. starostou. Moravec František, Nůzov 1899—1902, Švejnoch Matěj, Kukle 1899—1902 a od r. 1909—1912, Kasa Jan, Tálín 1899—1902, Šach Jindřich 1899—1902, Skala Josef st. 1899—1907, Žák Vojtěch 1899—1902, Peklo Jan 1899—1906, Friedl Josef, Kukle 1899—1902, Nosek Antonín 1899—1902, Malkus Jan 12 r. pokladníkem, 13 r. předs. rady doz. od r. 1899—1925, Koc Josef, Nůzov 1900—1903, Kubík Jos., Tálín 1900—1907, Zborník Vojtěch 1902—1906, Truhlář Václav, Tálín 1903—1906, Sobolík Václav 1903—1906, Černý Václav, Tálín 1903—1923 (20 let), Vachta Josef st. 1904—1931 (26 let), Cimbura František, Nůzov 1904—1930 (26 r.), Procházka Jan 1904—1907, Vejvoda Josef, Nůzov 1905—1914, Lhota Jakub, Kukle 1905—1934 nepřetržitě, Zelenka Jan, rol. 1904—1907, Žák Václav, Kukle 1906—1909, Moravec Jan, rolník Nůzov 1909—1934 Kouba Josef, Paseky 1910—1924 (starostou), Žák František, Paseky 1910—1934, Turek Josef 1910—1916, Žižka Josef 1 r. pokl. 1910—1911, Filip Josef, Kukle 1912—1930, Frühauf Bedřich 1911—1922 poklad., Študent Vojtěch 1912—1923, Žák František, Paseky č. 52 1913—1916, Pícha Václav 1916—1919, Našinec František, Tálín 1923—1930, Skala Josef ml. 1925—1934, Zelenka Jan, domkář Paseky 1920—1934, Študent František 1925—1934, Straka Josef, Paseky 1928—1931, Voják Josef, Kukle 1930—1934, Procházka Ladislav 1931—1934, Němeček Josef, Nůzov 1932—1934, Vachta Josef ml. 1930—1934, Horník Václav, Tálín 1930—1934.

Zakládajících členů jsou dosud na živu jest 13, a to: Malkus Jan, Kasa Jan, Tálín, Lhota František, Procházka Jan, Eliášek Josef, Skala Josef, Zborník Vojtěch, Študent Vojtěch, Kropáček František, Koc Josef, Švejnoch Matěj, Němeček Vojtěch, Vejvoda Josef, Nůzov.

*Spořitelní a záložní spolek v Pasekách má dlouhou tradici.
Byl založen již v roce 1899.*

Mužob zdaru Vaš prdci v novém roce přeje
VAŠE KAMPELIČKA V PASEKÁCH

*Část barevného celoročního kalendáře zadaného do tiskárny
 „Spořitelním a záložním spolkem v Pasekách“.*

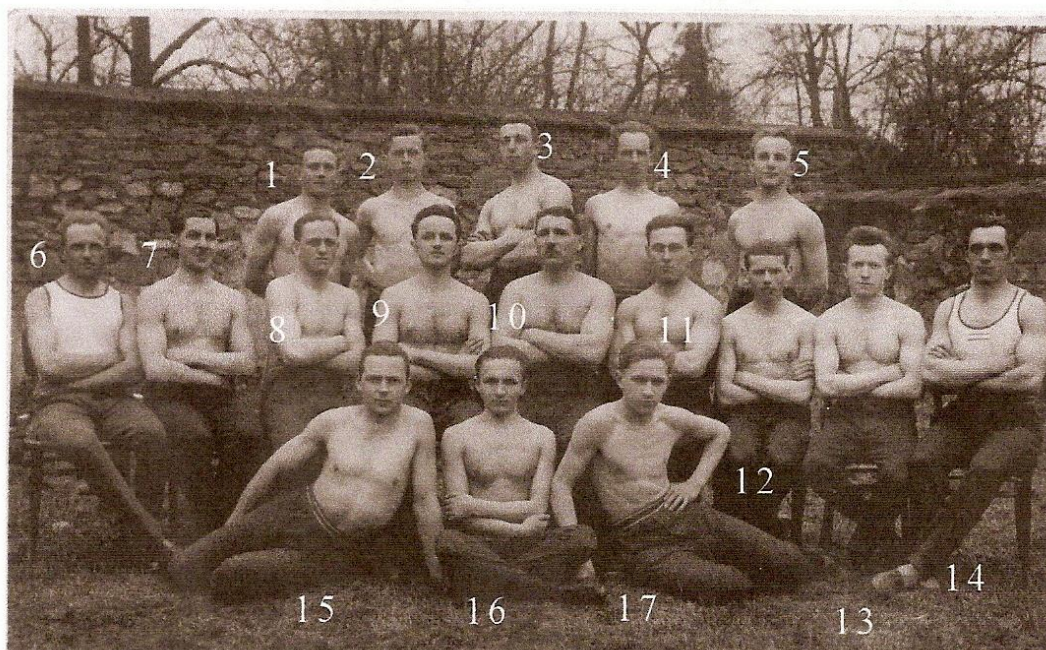
Tělovýchovná jednota Sokol v Pasekách.

*Cvičitel Josef Záhorka(*1905) cvičí paseckou mládež.*

*Pasecký Sokol byl tak vyhlášený, že si mohl dovolit tištěné pozvánky na ples. Zakladatelem Sokola v Pasekách byl Josef Škoda č.p.59 (Bolek) mistr truhlářský. Je sepsána velmi zajímavá Sokolská kronika, kterou zaznamenal Josef Záhorka (*1905).*

*3 – František Hrubecký č.p. 32 13 – Josef Hronek č.p. 80
potom Kadaň; ostatní se nepodařilo zjistit.*

*Josef Záhorka (*1905), jeden ze zakladatelů místní organizace Sokola v Pasekách. Foto ze 6. všesokolského sletu v Praze roku 1932.*

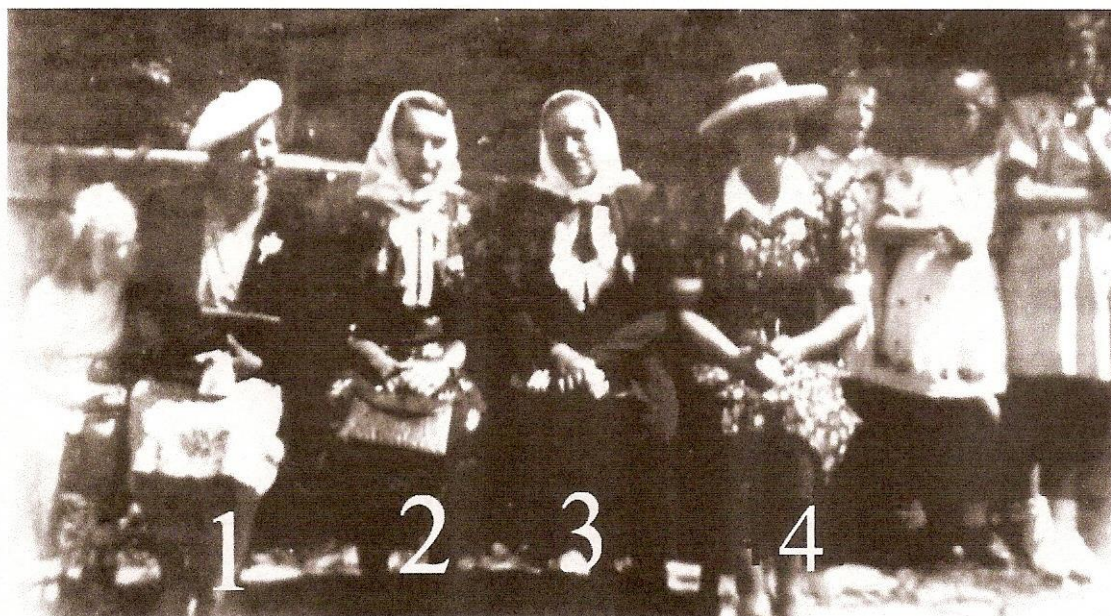

Sokolové, někteří Pasek, ale dnes už se nepodaří zjistit jejich jména.

Sokolové z Pasek a okolí.

Svěcení stříkačky v roce 1938.

Kmotry při svěcení.

- 1 – p. Reifová (u Jarošů) z Kukel č. 1
- 2 – p. Justýnová z Vosince, č.p.48
- 3 – p. Horníková z Nuzova (Vovčíčková), č.p.8
- 4 - p. Straková (Bártíková) z č. 69,
za svob. Škodová z Kukel č.4

Nastoupený Hasičský sbor v Pasekách při svěcení.

*Zády otočená p. Justýnová z Vosince,
vpravo světící kněz Msg. Jileček z Myšence. Při
této významné události byly přítomny nejenom
kmotry, ale i družičky.*

Průvod přes Paseky, před školou.

- 1 – Anna Reifová (u Jarošů) z Kukel č. 1*
- 2 – p. Justýnová z Vosince*
- 3 – p. Horníková z Nuzova (Vovčíčková)*
- 4 – p. Straková (Bártíková) z č. 69,
za svob. Škodová z Kukel č. 4*
- 5 – asi František Skalický č.p. 47*

Při svěcení stříkačky v roce 1938.

1 – Helena Nováčková (u Vondrovců) z č.p. 23

2 – Vlasta Kandová

3 – Zdena Kandová

4 – Jiřina Nováčková (u Vondrovců) z č.p. 23

Procesí poutníků z myšenecké farnosti na pouť do Sepekova

13. září 1942.

*1- p. Moravec (po chalupě Šoudela) z Nuzova, organizátor a předzpěvák při procesí; 2 - Marie Koubová (*1870) č.p. 28; 3 - Václav Straka z Pasek č. 69; 4 –p. Strnad z Tálína z vedení tělovýchovné organizace „Orel“; 5 – p. Máchová z Vosince (tchýně truhláře V. Hronka č.p. 32);*

*A můžeme vyjet do Albrechtic!!!
Dožínky v Pasekách po roce 1934. V popředí Josef Kouba (*1868).*

Oslava dožínek na návsi v Albrechticích po roce 1934.

Dožinkový průvod v Albrechticích/Vlt.

Oslava dožínek v roce 1949.

1 – Josef nebo Bohuslav Študent – přiženil se do Tálína 2 – Václav Justýn 3 – Helena Nováčková (Vondrovců) č.p. 23, provd. Lucáková 4 – Jiřina Škodová (Bolková) 5 – Věra Marková z Hatmanic, provd. Študentová 6 – Antonín Skala č.p.25 7 – Marie Tůmová (?) 8 – Ladislav Hynouš z Vosince. 9 – Růžena Zelenková od školy provd. Rybáková, Skály 10 - nedá se určit, 11 – Josef Žák z Kukel, oženil se s Marií Holátovou (Němečků) č.p.13

Dožinky na dvoře u Keclíků (Vaničků) č.p.93 v roce 1949.

1 - ???? 2 – Josef Študent potom se přiženil do Tálína 3 – Václav Justýn z Vosince, 4 – Jiřina Škodová (Bolková), 5 – František Moravec, 6 – Věra Marková z Hatmanic, provd. Študentová č.p. 90 7 – Zdena Kandová č.p. 31, provd. Petříková do Milevska 8 – Helena Nováčková (Vondrovcová) č.p. 23 provd. Lucáková, 9 - Božena Študentů provd. Jarešová 10 – Antonín Skala č.p.25, 12 – Anna Kotlíková 11 a 13 - se nedá určit

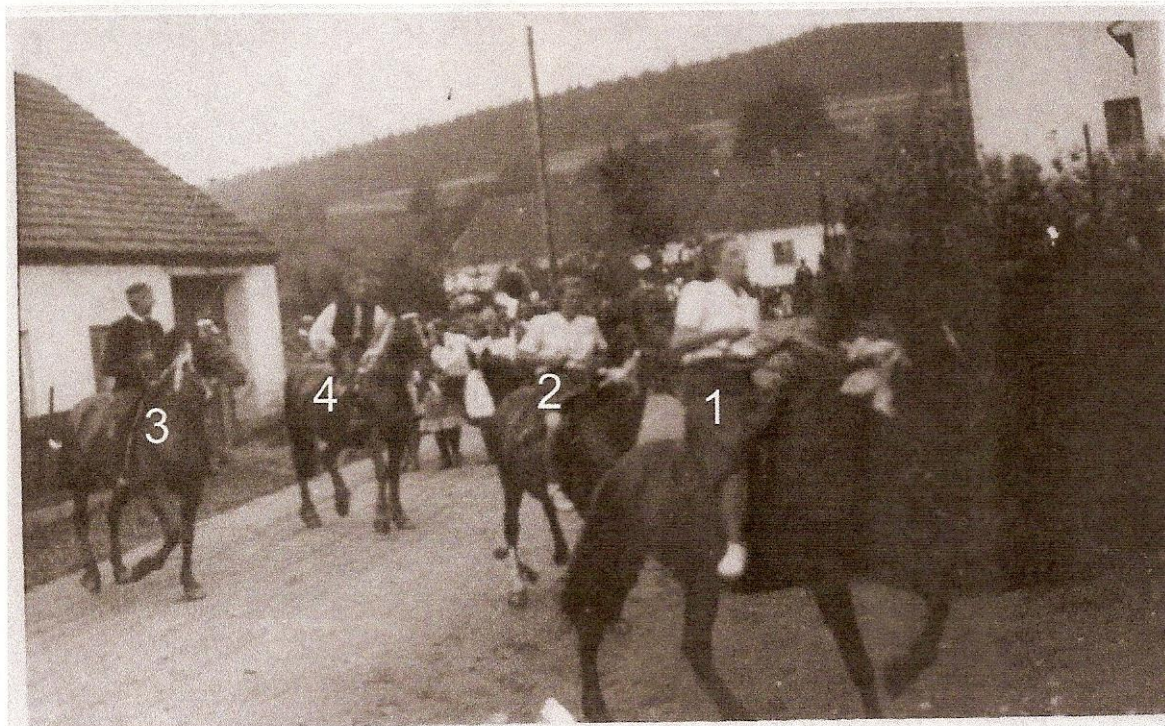

Oslava „Vobžínek“ na dvoře u Keclíků č.p. 93 v r. 1949.

1 – Marie Holátová č.p.13, provd. Žáková, 2 – Josef Študent č.p.????
 3 – Václav Justýn č.p.???, 4 – Josef Ladislav Hynouš 5 – Věra Marková z Hatmanic provd. Študentová č.p.90, 6 – Helena Nováčková (Vondrovcová) č.p. 23 provd. ????, 7 – Zdena Nováčková (Vondrovcová) č.p. 23 provd. Lucáková, 8 – Zdena Kandová, 9 – ????????? 10 – Anna Kotlínová č.p. ???, 11 – Antonín Skala č.p. 25, 12 – Václav Marek č.p.16

1 – Ladislav Marek z Hatmanic 2 – Zdena Kropáčková z Hatmanic 3 – Václav Hronek č.p. 32 4 – Jiřina Škodová (truhláře Bolka) 5 – Helena Lhotová (Kovandová), provd. Rotbaurová č.p. 14, 6 – Zdena Kandů č.p. 31, 7 – Anna Kotlínová 8 – Helena Nováčková (Vondrovců) č.p. 23, provd. Lucáková 9 – Antonín Skala č.p. 25 11 – Ladislav Hynouš z Vosince; 10 – Věra Marková z Hatmanic, provd. Študentová;

Dožinkový průvod od Keclíků č.p.93 v roce 1949 1 – Anna Procházková (Koutníků) č.p. 12, 2 – Marie Procházková č.p.12; 3 – Antonín Skala č.p.25; 4 – Ladislav Marek;

*Pří jízdě dožinkového průvodu přes Paseky.
1 – Anna Procházková (Koutníků) č.p. 12; 2 – Marie Procházková Koutníků) č.p. 12; 3 – Antonín Skala č.p. 25; 4 – Ladislav Marek z Hatmanic;*

1 – Ladislav Marek 2 - Antonín Skala č.p. 25

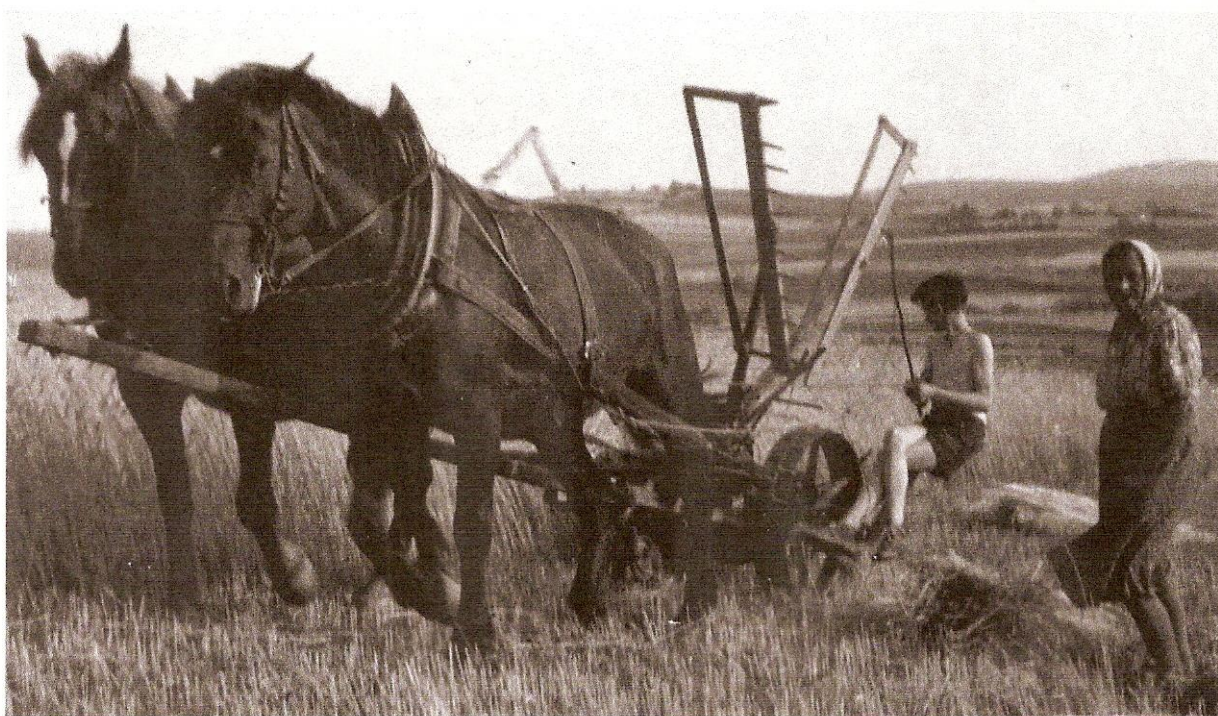

*1 – Helena Nováčková (Vondrovců) č.p. 23, provd. Lucáková 2 –
František Moravec z Hatmanic 3 – Jiřina Škodová (truhláře Bolka)
4 – Jan Lhota (Matějů) u kapličky 5 – Václav Marek č.p.16*

ROK 1950.

1 – Ladislav Hynouš 2 – Marie Holátová č.p. 13 provd. Žáková, 3 – Josef Študent nad Marků č.p.16 4 – Jiřina Škodová (Bolků) 5 – Zdena Kandová č.p. 31 6 – Věra Marková, provd. Študentová, 7 – Anna Kotlínová (Zachová), mezi A. Kotlínovou (č.7) a Zd. Kropáčkovou (č.15) je Antonín Skala, č.p.25; 8 – Helena Lhotová, provd. Rotbaurová 9 – Milada Vandová 10 – Marie Holátová 11 – Anna Němečková (Tomšíků) 12 – Marie Němečková č.p.42 13 – Zdena Hynoušová, provd. Růžičková 14 – Hana Vachtová drží sestru Marii Vachtovou (č.20) 15 – Zdena Kropáčková z Hatmanic 16 – Ladislav Marek z Hatmanic 17 – Helena Nováčková 18 – Božena Študentová, provd. Jarešová 19 – Vlasta Kandová č.p. 31, provd. Straková; 20 – Marie Vachtová 21 – Alena Žáková č.p.7, 22 – Marie Straková (Bártíků) č.p.69 23 – Marie Skalická č.p.47, 24 – Václav Justýn; 26 – Václav Hronek č.p.32; 27 - Hynouš;

*Josef Kouba (*1942) při sečení obilí hrstovkou „U pece“. Vpravo pomáhá Anna Koubová (*1914).*

Při stavění mandelíků „Nad pecí“.

*1 – Antonín Skala, Paseky č.p.25; 2 – Ludmila Skalová (*1938) provd. Veselá do Písku.*

*Josef Kouba (*1868) při žních na poli Nad pecí.*

*František Kouba (*1905) při obracení sena obracečkou pode vsí.*

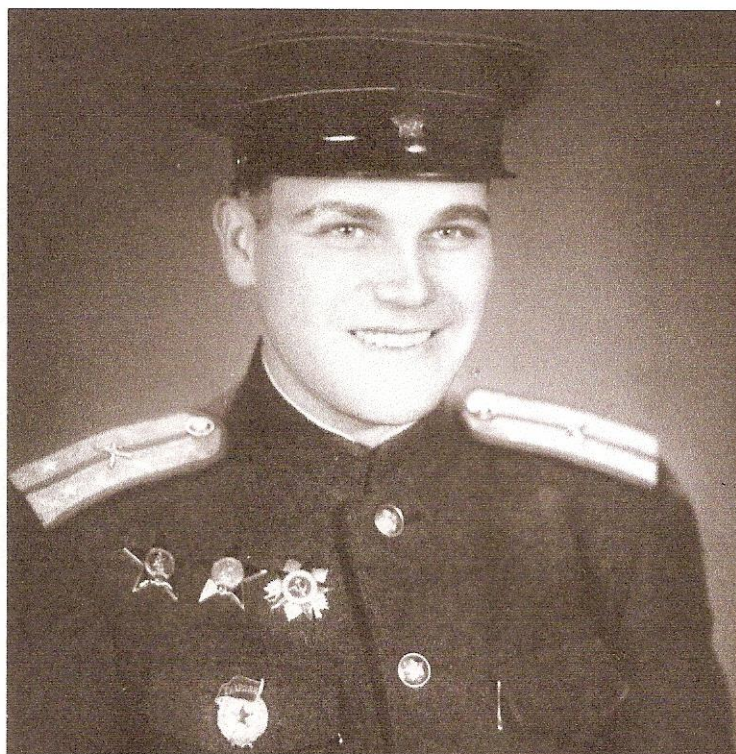
*Foto ze 17. srpna 1958. František Kouba (*1905) a vpravo Anna Koubová (*1914) při nakládání krmení pro dobytek.*

Rodina Koubů roku 1957 na sečení krmení

Rodina Koubů roku 1957 na sečení krmení

Po II. světové válce hodně důstojníků sovětské armády bydlelo v paseckých rodinách. Petra Merkulova hostili v revírně u Jaroslava Vlasatého.

M U památku
 panu Jaroslavu,
 pani Heleni
 ot
 Petra Merkulova
 20. 10. 48, od. Odessa

Zadní část fotografie Petra Merkulova s věnováním rodině Vlasatých.

Petr Merkulov z Oděsy.

Zásluhy generálmajora ing Františka Žáka.

Medaile Za hrdinství generálmajor v. v. Ing. František Žák za hrdinství v boji (Účastník zahraničního odboje ve Francii a Velké Británii. V roce 1943 odjel do SSSR, kde byl jmenován velitelem dělostřeleckého oddílu. V roce 1944 byl vyhoštěn. Stal se styčným důstojníkem v Egyptě, Alžíru a u vojenské mise v Itálii. V roce 1949 byl zatčen, odsouzen na dvacet měsíců těžkého vězení, degradován a propuštěn z armády. V roce 1990 byl rehabilitován, roku 1993 povýšen na generálmajora v. v.)

21. října 1993 bylo na základě rozkazu prezidenta Václava Havla jmenováno ministrem obrany Antonínem Baudyšem osmadvacet generálů in memoriam a ve výslužbě. Všichni nově jmenovaní generálové se zúčastnili odboje za druhé světové války a později byli perzekuováni za totalitního režimu. Pět z nově jmenovaných generálů je i na našem snímku – zleva ing. Gustav Svoboda, Antonín Špaček, předseda ČsOL genmjr. Tomáš Sedláček, ministr obrany Antonín Baudyš, František Žák, ing. Ignác Syrovátka a František Vaníček.

"NÁRODNÍ OSVOBOZENÍ" z 2. 11. 1993

Přepsán špatně čitelný text.

21. října 1993 bylo na základě rozkazu prezidenta Václava Havla jmenováno ministrem obrany Antonínem Baudyšem osmadvacet generálů in memoriam a ve výslužbě. Všichni nově jmenovaní generálové se zúčastnili odboje za druhé světové války a později byli perzekuováni za totalitního režimu. Pět z nově jmenovaných generálů je i na našem snímku – zleva ing. Gustav Svoboda, Antonín Špaček, předseda ČsOL genmjr. Tomáš Sedláček, ministr obrany Antonín Baudyš, František Žák, Ignác Syrovátka a František Vaníček.

Až po svržení komunismu se dostává generálmajoru ing Frant. Žákovi zaslouženého ocenění. 1 – ministr obrany ing Antonín Baudyš, 2 – generálmajor ing František Žák, Paseky č.p.27.

V neděli 10. dubna 1994 se ve velkém sále kulturního domu Střelnice v Hradci Králové uskutečnilo pod záštitou ministerstva obrany ČR, primátora a přednosty Okresního úřadu v Hradci Králové slavnostní shromáždění občanů a příslušníků odboje u příležitosti 50. výročí seskoku parašutistického výsadku Barium. /Na snímku čestného předsednictva jsou zleva: genmjr. v. v. ing. Rudolf Krzák, místostarosta Hradce Králové Václav Hovorka, předseda Sdružení domácího odboje ing. Slavomír Klaban, náčelník Generálního štábu Armády ČR genmjr. ing. Jiří Nekvasil, předseda ČSBS JUDr. Jakub Čermín, (v druhé řadě genmjr. v. v. František Žák), přednosta okresního úřadu v Hradci Králové ing. Jiří Viček a předseda ČsOL genmjr. v. v. ing. Tomáš Sedláček./

Foto: J. HEŘKOVÍČ

*S označením * je generálmajor ing František Žák z Pasek č.p.27.*

PŘÍBĚH Z VÝCHODNÍ FRONTY A JAK TO BYLO SKUTEČNĚ

V publikaci „Za svobodu Československa“, kterou vydalo v roce 1959 Naše vojsko, je možno dočíst se v jedné kapitole toto:

„Zatímco jedni přicházeli, aby bojovali po boku se sovětskými vojáky, druzí zneuctivše jméno a odkaz sokolovských hrdinů, byli po zásluze ze Sovětského svazu vyhoštěni. Šlo o několik důstojníků, kteří přišli k 1. čs. brigádě teprve v lednu z Anglie. V dopise čs. vojenské misi uváděl zmocněnec sovětské vlády: „Nemůžeme trpět na území SSSR důstojníky, kteří se chovají nelояálně ke svému spojenci. Místo aby sjednocovali úsilí všech k dosažení vítězství nad společným nepřítelem, vedou клеветnické hovory sloužící hitlerovské agentuře.“

Toto „hodnocení“, uvádí se v knize, se týkálo ppłk. Husineckého, kpt. Žáka, kpt. Nováka, kpt. Podruha a npor. Havla. Jedním z důvodů vypovězení byl případ z fronty u Žažkova, o kterém píše i Erich Kulka v knize „Židé v čs. armádě“ takto: „Těžké podmínky, špína, nemoci, nedostatek léků, vyčerpanost vojáků, to všechno mělo vliv na morálku mužstva a některých důstojníků, zvláště těch, kteří přijeli z Anglie a měli výhrady proti bezohlednému nasazování vyčerpaných vojáků. Jejich kritika vyústovala v otevřený antisověťismus, který vyvrcholil, když v průběhu bojů důstojník od dělostřelectva odmítl sovětskému styčnému důstojníkovi přístup na pozorovatelnu slovy: „Zde je československá jednotka, tady nemáte co pohledávat“. Velitel dělostřelectva odmítl vyvodit důsledky. Poté byl onen důstojník (kpt. Žák) obviněn, že sbírá informace pro britskou zpravodajskou službu o výzbroji

sovětských jednotek. Na zásah NKVD se musel vrátit do V. Británie.“ Jak to skutečně bylo, vypovídá plk. František Žák dnes:

„Hlásili jsme se dobrovolně. Cesta naší skupiny z Anglie do SSSR byla plná překážek a trvala déle než tři měsíce. Ještě v Moskvě jsme musili figurovat jako stafáž při podpisu smlouvy o přátelství SSSR–ČSR. Po vánocích v Moskvě jsme odjeli na frontu k Bílé Cerkvi. Cestou jsme měli informační pohovory s gen. L. Svobodou a politrukem Procházkou. Ale hlavní informace jsme dostali od kpt. Záhy, který přijel do SSSR asi tři měsíce před námi a zúčastnil se bojů u Rudu a Kyjev. Jeho informace se nám zdály přehnané, až neuvěřitelné – zavšivenost, neukázněnost, zběhnutí. Generál Svoboda nás upozorňoval, abychom nikdy nemluvili o tom, co se nám nelíbí, protože „v SSSR je všechno očeň charašo“. Tatáž poučení nám dával v Moskvě i plk. Píka a navíc nám doporučoval nemluvit ani před lidmi, kteří nosí naši uniformu.

Na Silvestra jsem přebíral velení oddílu houfnic, na pozorovatelně i dokumentaci, tj. náčrtky, připravené palby, mapy a orientoval jsem se o situaci nepřítele i vlastní. Bylo pozdní odpoledne. Na pozorovatelně se objevil ppor. Jan Mareš a celkem vojensky se představil jako osvětový důstojník. Začal se vyptávat, jestli jsem přišel z V. Británie dobrovolně. Když slyšel, že dobrovolně, ihned položil otázku: „To znamená, že jste komunist?“ odpověděl jsem taky otázkou: „Víte, že v čs. armádě je politická činnost zakázána?“ Řekl: „Tak to jste 20 let zaspal. Já vám to řeknu přímo a jasně. Tady nemusíte být žádný zvláštní velitel, ale každý malér se srovná, budete-li členem strany. Nejste-li členem strany, můžete být výborný velitel a střilet jako Vilém Tell, ale počítejte s tím, že budete mít za zadkem stále dva enkavédisty. Máte tedy dvě možnosti, buď vstoupit do strany, nebo zaměstnávat NKVD.“ Má odpověď byla jasná: „Přijel jsem do SSSR bojovat a bude-li mě NKVD hlídat, je mi to srdečně jedno.“ Při odchodu mi Mareš řekl: „S takovými názory tady dlouho nevydržíte.“ Pak došlo k případu s pozorovatelnou. Není pravda, že jsem jim nedovolil přístup na pozorovatelnu, tam by se stejně nevešli, ale vyhnal jsem je proto, že se postavili na kryt pozorovatelný. Jejich pohyb na zamaskované pozorovatelně ihned upozornil bdělé německé pozorovatele a také za čtvrt hodiny po odchodu sovětských důstojníků byla pozorovatelná přepadena německou palbou.“

Dovětek ke slovům plk. Žáka. Za tři měsíce odjížděl ze SSSR. Osvětový důstojník Mareš, autor textu ke známé písni „Přes spáleniště, přes krvavé řeky“ byl pro svůj nesouhlas s „bratrskou pomocí“ v. r. 1968 vyloučen ze strany. Ppor. Fiš, pomocník hlavního politruka armády Procházký, který případ s pozorovatelnou ohlásil, odjel v tu dobu do Izraele . . . V. S.

*Generálmajor ing František Žák měl velké zásluhy při obraně Anglie během II. světové války. Anglická předsedkyně vlády Margaret Teitschrová při setkání bojovníků o Anglii všem za jejich hrdinské činy po roce 1990 poděkovala. S označením * generálmajor ing František Žák, rodák z Pasek č.p. 27.*

Občasná perlička - 4. 7. 1996

GENERÁL FRANTIŠEK ŽÁK OPĚT V MILOVANÉM PÍSKU

Skupina abiturientů písecké reálky roku 1932. Třetí zprava Generálmajor František Žák.

*Generálmajor ing František Žák s označením * na setkání spolužáků.*

Občasná postřehy - 4. 7. 1996

GENERÁL FRANTIŠEK ŽÁK OPĚT V MILOVANÉM PÍSKU

V minulých dnech navštívil své spolužáky z písecké reálky a své přátele generálmajor František Žák. Šlo o soukromou návštěvu a setkání v době, kdy se v Písku setkávají bývalí abiturienti píseckých škol již tradičně a vzpomínají na svá mladá léta, překypující láskou k tomuto městu i kraji, ke stepilé a rozjásané dívčí kráse a bohatému kulturnímu životu. František Žák, rodák z nedalekých Pasek, absolvent reálky Adolfa Heyduka a maturant v roce 1932, se tentokrát setkal jen s několika svými spolužákyněmi a přáteli v krásném prostředí hotelu Bílá Růže s terasami nad opěvovanou řekou Otavou se Šrámkovým jezem, který zpívá svou věčnou píseň s Měsícem nad řekou.

Vzpomínali jsme, s jakou obětavostí a touhou po vzdělání tehdejší generace vstupovala na studium, čehož příkladem je právě František Žák, který v zimě v létě a za každého počasí chodíval pěšky na vlak z Pasek do Protivína i ve vánicích a mrazech, dešti a nepohodě a promrzlý na kost stával již v sedm hodin před zavřenou reálkou, kde čekal až školník otevře bránu. Za tou bránou čekala studenty odborná, ale především vlastenecká výchova v duchu nové osvobozené vlasti Československé republiky. Však František vzpoměl krásnou recitací básně Karla Dewettera "Osvobozenému národu."

Dojímavý přednes nás v obdovhodné literární zkratce zavedl do pohnutých dějin našeho národa a ukázal, co vedlo recitátora a důstojníka z povolání k jeho rozhodnutí zúčastnit se bojů proti pokusu o zničení českého národa německým fašismem v druhém čl. odboji v zahraničí a posléze k účasti v protikomunistickém odboji zde doma. Je jedním z nás.

Chodí často nepoznan i píseckými ulicemi. Člověk, jenž se rozhodl bojovat na všech frontách za druhé světové války se zbraní v ruce, skromný člověk, který při jisté oslavě vítězství tančil jako mladý důstojník s anglickou královnou, tehdy šestnáctiletou princeznou a který ji vítal a s ní rozmlouval při její letošní návštěvě v České republice. Bojoval ve Francii před jejím pádem. V roce 1943 byl poslán z Anglie do Sovětského svazu, kde však byl, jak uvedl novinářům, při příležitosti svého jmenování pouze 4 měsíce, neboť sověti neměli zájem o

vojáky ze západu. Již tam byl nařčen z protisovětského smýšlení, aniž by mu bylo toto nesmyslné tvrzení prokázáno. Odešel na střední východ, byl v Egyptě, potom v Alžíru v Casablance, kde působil jako vojenský ataše. Konec války ho zastihl v Rakousku a v Itálii, kde pracoval u československé mise.

Po návratu do republiky tento nanejvýš záslužný voják, důstojník, byl po roce 1948 uvězněn komunisty a prošel trpkou a těžkou odplatou za účast v druhém odboji, tak jako všichni letci RAF i ostatní důstojníci z Anglie, Afriky a jiných bojišť.

Vzpomínky naše však jdou dál, vždyť k této generaci vychované ideály humanitní demokracie patřilo mnoho dalších hrdinů z Písku a jeho kraje. Na čížovském hřbitově navštívíme symbolický pomníček ing. Václava Čapka, rodáka z Pamětice, který obětoval svůj život za války jako letec v daleké Anglii, o kousek dále navštívíme hrob plukovníka Josefa Němečka, navigátora a pilota 311 bombardovací perutě, rodáka z Drhovic. S dojetím v srdci vzpomeneme plukovníka Jaroslava Frýdla, také příslušníka 311 bombardovací perutě RAF, skromného a tichého člověka rovněž pronásledovaného komunisty a jimi vězněného i s jeho manželkou Zdenou a také již zemřelého Františka Fanfulého. Jen si zalistujte v knize Zdenka Jiří "LETCI PÍSECKA", tam je najdete všechny, Jana Jeřábka, milevského rodáka, Jiřího Mareše, rodáka z Míkovic, generálmajora Jaroslava Muziku, rodáka z Či-

melic a další...

Po roce 1989 bylo vydáno mnoho knih, svědectví a vzpomínek o druhém odboji a také dokumenty o protikomunistickém odboji, jehož účastníky byli i někteří z těchto válečných hrdinů a ti všichni, kdyby dnes žil básník Karel Dewetter, by dali tomuto poetovi příležitost k pokračování v jeho díle. Avšak nevíme, zdali by mu jeho rozpaky a pohledy na dnešní neklidný život v republice s častými aférami, podvody, krachy bank a podniků, vraždami a daňovými úniky i dalšími zlořády dovolily napsat: "Dnes vděčně do dálky Vám kyne ta drahá, volná česká zem, Vás na své vroucí srdce vine a žehná všem."

Josef Dolejší

Generál Žák (na snímku pán, sedící vlevo) na návštěvě u svých přátel v Písku. Foto je z archivu autora článku.

Písecké postřehy ● strana 3 ●

Za svými kamarády z dob svých studií na písecké reálce se vracel velmi rád. Foto z archivu jeho kamaráda Jos. Dolejšího.

Ženy Františka Žáka. Tak to bylo . . .

JARKA HÁLKOVÁ

Na tak slavnostní události nemohli chybět příbuzní generálmajora Františka Žáka. Za všechny pár slov řekl pod paseckým nebem jeho synovec Jaroslav Žák. Vzpomínky na válečného hrdinu vzal z jiného soudku. Ze soudku lásky a porozumění. Letmo se dotkl žen, které Žákovým životem prošly a které ho ovlivnily.

Měl čtyři manželky. Ta poslední, Růženka Kalabisová, mu položila k pamětní desce květiny.

"První manželka, teta Vlasta, mu dělala společnost jen čtyři roky. Byli spolu velmi šťastní. Jenže pak přišla zhoubná nemoc, které teta podlehla," uvedl Jaroslav Žák a pokračoval: "Druhé manželství s Marií Sedláčkovou nebylo zrovna šťastné a brzy skončilo. Třetí životní partnerkou byla Dáša Novotná, vdova po jeho kamarádovi. Byla skvělá a zasloužila se o rozvoj jeho včelařského koníčka. Včelařský koníček byl jeho sen a snažil se ho uskutečňovat tady v Pasekách. Své bohaté zkušenosti a znalosti rozdával kdekomu."

Manželství s Dášou trvalo pět let. Opět zasáhla vyšší moc a zhoubná nemoc. Čtvrtou životní partnerkou byla Růženka Kalabisová. Věrně ho provázela a podporovala jeho aktivní činnosti v Československé obci legionářské a ve Svazu bojovníků za svobodu až do jeho smrti 1. září 1997. Na sklonku jeho života se zasloužila o sepsání vzpomínek a svědectví v publikaci Tak to bylo, kterou se jí podařilo v roce 2000 vydat. Díky ní byla také zřízena expozice v Prácheňském muzeu, v níž je vystavena jeho

uniforma generála ve výslužbě s jeho řády a medailami.

"František Žák byl poctivý a skromný člověk. Moc mě potěšilo, že s myšlenkou postavit svému rodákovi toto pamětní místo přišli mladí lidé – Jirka Kouba, Vašek Kostohryz a jistě i další. Patří jim poděkování nejen za tuto myšlenku, ale i za to, že nazapomínají na těžké roky historie našeho národa a na lidi, kteří se s nasazením svého zdraví a života snažili odvrátit každé zlo," dodal Jaroslav Žák.

jovické listy, Českokrumlovské listy, Táboreské listy, Listy Prachaticka, Listy Strakonicka, Listy Písecka, Listy Jindřichohradecka, vycházejí městí Přemysla Otakara II. č. 5, 370 21 České Budějovice, IČ 61860981. **Centrální redakce Praha:** adresa: Belgická 38, 120 85 Praha 2, e-mail:

Listy Písecka

Zemřel František Žák

V pondělí 1. září 1997 zemřel po krátké nemoci ve věku necelých 84 let generálmajor ing. František Žák. S jeho osudem vojáka za druhé světové války i účastníka protikomunistického odboje se jihočeská veřejnost nedávno seznámila v seriálu jeho pamětí s názvem Tak to bylo, vydávaném v regionálním deníku.

Bůh, ať již se schovává neviděn za nějakým paravanem nebo se vznášívšudypřítomný v celém vesmíru, jak řekl kdysi Jaroslav Seifert, vedl ruku koordinátora jeho pamětí v tisku na poslední chvíli generálova života a také byl v Písku natočen krátký film s jeho recitacemi klasické a vlastenecké poezie. V pátek 5. září v 11 hodin jsme stáli my, jeho přátelé a spolužáci z písecké reálky s obnaženou hlavou, s účastí celého srdce i ducha u jeho rakve, neboť v tento den a v této hodině se konalo v Praze rozloučení, na které jsme se my pro svůj věk i zdraví nedostali. Víme, že obloha nad Prahou i Pískem je stejná, a pod ní se s Tebou, milý Františku, loučíme touto cestou. Pokládáme k Tvé rakvi tuto kytici vzpomínek na Tebe.

Stojíme v mysli u písecké reálky a slyšíme Tvá slova, kte-

rá zazněla i v onom filmu: "Tady jsme pili z čisté studánky vědění, prožívali šťastné chvíle studentského mládí, plného krásy a toužení, opojení mnohými slovy píseckých básníků a spisovatelů i hudebních umělců. Tady jsme prohlubovali svou lásku k přírodě, a protože člověk je nejvyšší přírodní bytostí, tedy láskou k člověku, humanitu - lidské a obecné ideály, jako nejvyšší mravní příkaz. My jsme zde nenacházeli jiného mravního zákona, ani jiného vztahu k bližnímu a k národu, než jaké nám dala tato škola v tomto městě a kterými jsme se řídili celý život. Poznali jsme, že šlo o etické a mravní zákony věčné a trvalé. To vědění stačí, aby život člověka byl krásný a šťastný."

Přežil a přečkal jsi válečnou vřavu na svých cestách za svobodou Evropou, Asií, Afrikou, Anglií. Tvoje únavná role vojenského atache v Alžíru a další diplomatická činnost v rozvrácené Evropě ku konci války nesmazala nic z toho, v čem jste byli jako píseckí studenti vychováni. Snad Ti udržovaly Tvůj optimismus chvíle vítězství na poli válečném, které jsi prožíval při oslavách v Anglii při tanci s britskou krá-

lovnou, tehdy šestnáctiletou princeznou. Však jste si na to při její nedávné návštěvě České republiky zavzpomínali při družném rozhovoru. Byl jsi jedinečný při vzpomínkách na spolužáky Josefa Němečka a Jindru Podhruha, důstojníky a spolubojovníky, kteří spolu s Tebou nasazovali své životy za naši svobodu. S dojetím vzpomínáme Tvých slov na sjezdu abiturientů: "Vzpomeňme letos i dvou studentů, kteří převzali prapor zápasu s odkazem: Ve jménu života vašeho hořím. Ať moje pochodeň zapálí vaše srdce a osvítlí váš rozum. Ať moje pochodeň svítí na cestu k svobodě a šťastnému Československu."

V lidské duši je veliká síla, která jí pomáhá přenést se přes všechno - i kdyby to byla sama smrt. Budeme uctívat, drahý Františku, Tvou památku s obnaženou hlavou a povstáním a k Tvému hrobu půjdeme po kamení a bosi, i kdyby světa kraj. Pošleme za Tebe vroucí pozdrav Tvého dávného školáka milovanému Písku. Pozdrav šťastný a radostný s ozvěnou v lesích nad řekou, ve chvíli, kdy čas se zastavil s úžasem a dojetím nad kyticí slov, kterou k Tvé rakvi ve své mysli takto pokládáme.

Čest Tvoji památce.

Josef Dolejší

*Písecká reálka
11. 9. 1997*

Jak kamarádi čtali s kuličkou aneb Nikdy nezapomenout na válku

17

JARKA HÁLKOVÁ

Paseky – Bylo slunné sobotní odpoledne. Pro leckteré ničím výjimečné. Pro Pasecké mimořádně důležité. Den, který se jednou vepíše do obecní historie. A to stejně velkým písmem, jakým se po celý svůj život vpišoval do dění Pasek jejich rodák František Žák. Generálmajor, jemuž místní za jeho vlastenecké činy, jeho skromnost a lidskost zároveň, odhalili pamětní kámen s pamětní deskou.

Mladým generacím jméno Františka Žáka možná povědomé nebude. Není divu, zepátáte-li se totiž i dnešních náctiletých, čím je významný rok 1989, jen pokrčí rameny. Nevědí, nebo jen matně šátrají v paměti, zda jim tam alespoň ze školy nezůstal úryvek českého převratu. Přesto na návsi v Pasekách mládí bylo a vyslechlo si proslovy zainteresovaných.

Zejména Žákův kamarád od dětství Antonín Kouba, učitel a řadu let také školní inspektor, jak prozradil starosta Pasek Václav Kostohryz, dokázal ve svých jedenadevadesátiletých vzpomenout na okamžiky, které společně prožili. Jakoby se starému pánovi promítal černobílý film před očima. Hovořil zasněženě. S úctou. Láskou. Oči se mu sem tam zaleskly. A celý dav, slavnostně oděný, tiše, téměř v pozoru jeho slovům naslouchal. ... "O přestávkách za poledne jsme kopali míčem. Ne opravdickým. Byla to jenom z hradů ušitá kulička," vyprávěl Antonín Kouba. "František se rozhodl, tak jako já rok předtím, poněvadž jsem o rok starší než on, studovat na reálce v Písku. Přes zimu bydlel u své tetičky v Písku. Ale v létě jsme každý den do školy jezdili na kolech. Dvanáct kilometrů tam, dvanáct zpátky. Po absolvování reálky František, jak známo, vystudoval vojenskou akademii v Hranicích a věděli jsme o něm, že v blízkém Týně nad Vltavou

Žákův kamarád Antonín Kouba poté, co ukončil své vyprávění, odhalil pamětní desku.

Foto Jarka Hálková

vou jako poručík dělostřelecký byl velmi oblíbeným důstojníkem. Nejenom proto, že řádně plnil své povinnosti a byl náročný, ale měl ještě něco ve své povaze navíc – že cítil se člověkem, měl o něj zájem."

Škoda, že tu pěknou dobu přetrhl rok devětatřicetý a hitlerovská poroba. "František se dostal do Anglie. Jako dělostřelec. Vyprávěl mi, že byl v kontaktu s jedním z kamarádů ze školy, který pocházel z Drhovic. Jmenoval se Josef Němeček a byl vynikajícím pilotem armády. Jeho rodina se po válce s radostí dívala na fotografii, na níž jako první letec dostává vyznamenání přímo od prezidenta Edvarda Beneše – Československý válečný kříž 1939," rozléhala se Koubova slova proti proudu času.

Když Žák bojoval v Anglii, byl nejen v obci, ale i v celém okolí všeobecně znám a už tehdy byl v úctě. Jen se o tom muselo mluvit potichu.

Válka skončila. "Pár let po ní František sám očekával, že bude zatčen. Stalo se. Když ho dva od státní bezpečnosti zatýkali, řekl jim: Než začneme, vyndejte ty pravé ruce z kapes. Víte, že tam máte pistoli, já neuteču. Já už jsem tam byl, vy ne!" na okamžik

sále, on se rozhlédl a řekl: "Dovolte, abych nejdříve pozdravil Františka Žáka, protože jsem ho zahlédl mezi vámi. Je to můj spolubojovník, když jsme byli v tehdejší svazu."

□□□

"František byl vlastně pokračovatelem legionářů, kteří v první světové válce bojovali za svobodu v nenáviděných rakouských uniformách. Byl pokračovatelem pasecké tradice. Jednou jsem za ním přišel s tím, aby své paměti napsal. Kūpodivu se dal do práce. Zanedlouho mi daroval jeden z průpisů z psacího stroje. Tu knížku mám dodnes v úctě. Četla se jako pěkná detektivka. Uvědomil jsem si, že Franta byl obdařen výjimečně vysokou pamětí. Oplýval láskou ke své mateřské řeči, ale také láskou k básníkům a básním. Uměl jich z paměti desítky. Od Františka Šrámka, Adolfa Heyduka. On s těmi verši cítil, prožíval je," rozléhal se paseckou návsi hlas Antonína Kouby.

□□□

František Žák žil léta jako obyčejný občan. "Přitom by býval položil život, aby se neuskutečnily záměry hitlerovského Německa, které se považovalo za nadlidi," končí své vzpomínky Antonín Kouba. A na samý závěr dodává: "Občané, odpouštět můžete, ale zapomenout byste neměli nikdy."

František Žák po válce pracoval mimo armádu. Jednou se v Praze konalo shromáždění v průmyslovém podniku, kde si vyžádali, aby o válce vyprávěl generál Svoboda. Předali mu slovo v naplněném

Článek byl otištěn v Píseckých listech.

Vzpomínky na mládenecká léta s generálmajorem ing Františkem Žákem vypráví jeho kamarád z dětství Antonín Kouba .

Dne 26. června 2004 byla slavnostně odhalena pamětní deska generálmojoru ing Františku Žákovi, účastníku bojů II. světové války. Odhalení provádí Antonín K o u b a, jeho kamarád z dětství a starosta obce Václav K o s t o h r y z. Čestná stráž dodávala celé této slavnostní události mimořádný význam.. K slavnostnímu odhalení vyhrávala vojenská hudba.

Pamětní deska genmjr. Fr. Žákovi

Dne 26. června 2004 byla odhalena pamětní deska rodákovi z obce Pásek na Písecku genmjr. Františku Žákovi. Iniciátory jejího zhotovení byli mladí členové páseckého Obecního zastupitelstva. Pamětní kámen byl vytvořen za podpory ČsOL, Obecního zastupitelstva aj.

Za Oblastní výbor ČSBS České Budějovice přivítal předseda ZO ČSBS

Plk. Juraj Zuzko při projevu

Písek plk. v.v. Juraj Zuzko starostu něsta Písek JUDr. Luboše Průšu, starostu Pásek Václava Kostohrýze, man-

želku, vdovu po genmjr. Žákovi Růženu Kalabisovou a další. Připomněl pak generálovu účast v zahraničním odboji ve Francii, Velké Británii, severní Africe a v SSSR a poděkoval občanům Pásek za to, že nezapomněli na svého rodáka.

Paní R. Kalabisová přečetla dopis předsedy ČsOL genmjr. Antonína Špačka, který se pro nemoc nemohl odhalení desky zúčastnit. Dlouholetý přítel Fr. Žáka 91letý Antonín Kuba mj. řekl: „Nechť tito lidé nejsou nikdy zapomenuti. Jejich řady se krátí, ubývá i generačních svědků té doby.

O jejich životě mluví vlastenecké činy.“ Poté spolu se starostou Pásek V. Kostohrýzem pamětní desku odhalil.

JUZ

Pamětní deska byla odhalena před jeho rodným domem v Pasekách č.p. 27. Při slavnostním odhalení na něho zavzpomínali i ostatní spolubojovníci.

VZPOMÍNÁME...

♦ 1. září uplynou čtyři roky ode dne, kdy ve věku 83 let opustil odbojářské řady generálmajor v. v. ing. František Žák.

Rodák z jižních Čech, absolvent Vojenské akademie v Hranicích, odešel jako mnoho dalších vlastenců po okupaci republiky začátkem roku 1940 do zahraničního odboje. Své dělostřelecké profesi zůstal věrný ve Francii, později ve Velké Británii i po svém převezení do Sovětského svazu. Nepobyl zde ale dlouho. Pro svou přímost, otevřenost a kritičnost se brzy dostal do konfliktu s některými komunisty v jednotce, byl posléze označen za „osobu s nepřátelským postojem k SSSR“

**Generálmajor v.v.
Ing. František Žák
(1. 2. 1914 – 1. 9. 1997)**

a po třech měsících na frontě oficiálně ze země vykázán.

Stal se členem vojenské mise v Káhiře, vojenským atašé v Alžíru a koncem války členem vojenské mise v Itálii.

V r. 1949 byl major generálního štábu Fr. Žák zatčen, odsouzen na 20 měsíců těžkého žaláře, degradován a propuštěn z armády.

Plně rehabilitován a povýšen byl až po r. 1989. Okamžitě se zapojil do obnovené Československé obce legionářské, patřil k nejoblíbenějším členům jejího vedení. Byl nejen obětavým funkcionářem, ale především neokázalým vlastencem a skromným člověkem. Stále vzpomínají – manželka, přátelé a spolupracovníci z ČsOL.

CHL

Foto J. Heřkovič

Vzpomínka na generálmajora ing Frant. Žáka z č.p. 27. V roce 1991 byl povýšen na plukovníka a v roce 1993 na generálmajora. Článek z Národních listů č. 18, ročník 2001.

Zamračené nebe, nízká účast

V Pasekách byl před rokem odhalen pomník místnímu rodákovi, generálmajoru Františku Žákovi. Ani tato kamenná památka nezůstala během oslav 60. výročí ukončení druhé světové války bez květin. Místní položili věnce v neděli. "Jen nám nepřálo počasí. Byla strašná zima, a tak účast nebyla tak velká," posteskl si včera nad zamračeným pietním aktem starosta obce Václav Kostohryz.

(jah), foto Josef Kouba

Všichni občané v Pasekách si váží zásluhy generálmajora ing Františka Žáka. Hasiči v Pasekách vzdávají čest jeho památce.

1 – Václav Vyskočil; 2 – Josef Kouba;

Pasečtí vědí, o kom je řeč, jeho deska je z bronzu

Krátce před slavností jsme pár věcí probrali i se starostou Pasek Václavem Kostohryzem.

Kolik stála výroba takové pamětní desky?

Celkem vyšla na 22 000 korun. Od legionářské obce jsme dostali příspěvek 10 000 korun. Desku vyráběla na zakázku jedna pražská firma. Je z bronzu a vyrobena byla podle návrhu Dana Nováka.

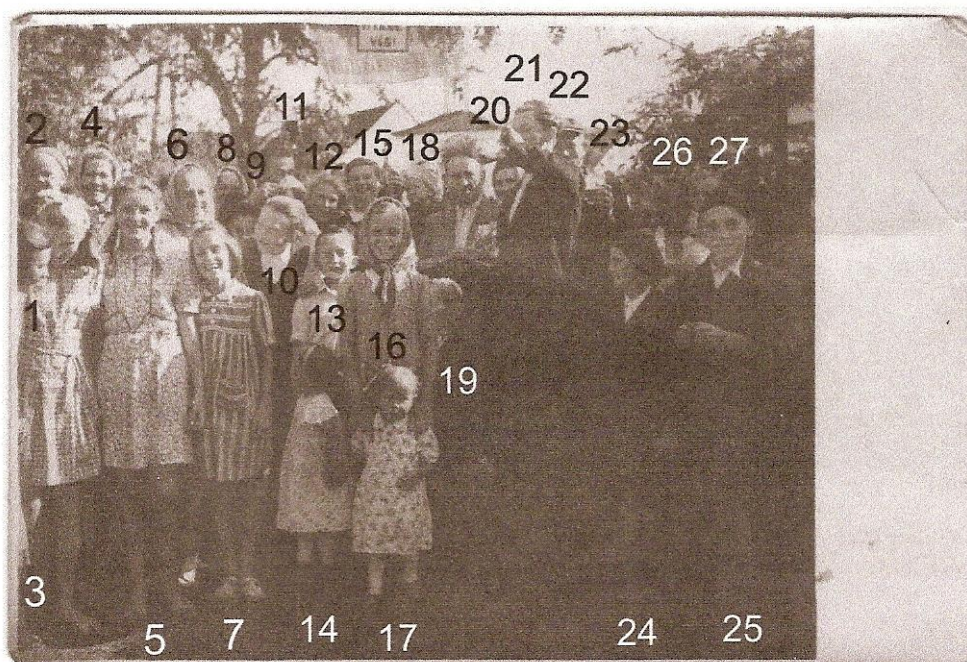
Proč se vůbec obec rozhodla tuto pamětní desku umístit?

Protože František Žák je rodákem vesnice a čestným občanem. I když v posledních letech žil v Praze, v obci měl stále chatu a dojížděl sem.

Myslíte, že mladá generace ještě ví, kdo František Žák byl?

Tady v Pasekách to lidé vědí. (jah)

Kukle

*Svatba Karla Ovčičky z Myšence a Marie Našincové
z Kukel v roce 1941.*

1 – Marie Vojíková č.p.49; 3 – Marie Hronková č.p. z Kukel provdaná Kasová nyní v Selibově 4 – Alžběta Zachová č.p.????, matka p. Polánské 5 – Hana Zborníková ze Strakonic, sestřenice Marie Hronkové provd. Kasové; 6. - teta Matoušková, pracovala u Reifů č.p. 1 a bydlela ve mlýně č.p. 51; 7 – Miluše Zborníková ze Strakonic, sestřenice Marie Hronkové provd. Kasové; 8 – Anna Filipová (Charpáčová) č.p 38, sestra p. Kuby z Pasek; 9 – Václav Filip č.p.38; 10 - Miloslav Řeháček, syn Jana Řeháčka 12 - Marie Zachová provd. Polánská (p. Polánský pocházel z Pasek) 13 – Josef Vojík č.p. 49, nové č.p. pro Tálín č.p.77; 15 - Marie Škodová z Kukel č.p. 4, provd. Straková do Pasek č.p. 69. 16 - Marie Žofková č.p. 27, odstěhovala se do pohraničí, okr.Žlutice 14 a 17 - děvčata Horažďovská (Ema a Růžena) z Tálína; 18 – Blažena Žáková č.p.1, učitelka v Pasekách; 20 – Jan Řeháček č.p.???, 21 – Anna (?) Řeháčková, manželka Jana 22 - František Škoda č.p. 4 23 – František Vejvoda (Žák) č.p.3; 24 – Oldřich Svěchota; 25 - František Svěchota č.p.60, bydleli vedle mlýna

V Kuklích před Řeháčků hospodou.

1 - Josef Vojík z Kukel; 2 – František Hynouš z Pasek; 3 – J. Švehla z Albrechtic; 4 – Jan Procházka z Pasek č.p.12; 5 – Jiří Skala z Pasek č.p.25, potom Luby u Klatov; 6 – Václav Našinec ze Selibova; 7 – Josef Skala z Pasek č.p. 25, potom Tábor – Klokoty;

*1 – Marie Hronková (roz. Zborníková) z Kukel č.p. 36;
2 – Anna Študentová z Pasek (pod Rotbaurů); 3 –
Stanislava Kasová, provd. Bicanová do Selibova*

Tři generace Zborníků v Kuklích.

*1 - Terezie Zborníková (babička p. Kasové provd. do Selibova);
2 – Marie Hronková, dcera Terezie Zborníkové; 3 – Marie
Hronková, provd. Kasová do Selibova, vnučka p. Terezie Hronkové;*

Setkání 3 sester Zborníkových.

1 – Marie Hronková roz. Zborníková z Kukel č.p. 36;

2 – Alžběta Zachová; 3 – Anna Velická, která bydlela v Tálíně;

Foto v roce 1941.

*1 – Marie Matoušková bydlela ve mlýně č.p.51, pracovala u Žáků (Reifů) č.p.1. Pocházela asi z Protivína, její manžel pocházel ze Čkyně, kam se po úmrtí p. Matouškové odstěhoval. 2 – Anna Žáková (Reifová) z Kukel č.p. 1; 3 – Marie Hronková provd. Kasová do Selibova; 4 – Milena Zborníková ze Strakonice; 5 – Hana Zborníková ze Strakonice; 6 – Jaroslava Žáková z Kukel č.p. 1, provdaná Kolářová do Plzně a potom v Písku; 7 – Anna Žáková (*1938) z Kukel č.p. 1, provd. Hronková do Tálína.*

*Sestry Zborníků u Hronků (Zborníků) č.p.36 na zápraží
v dubnu 1965.*

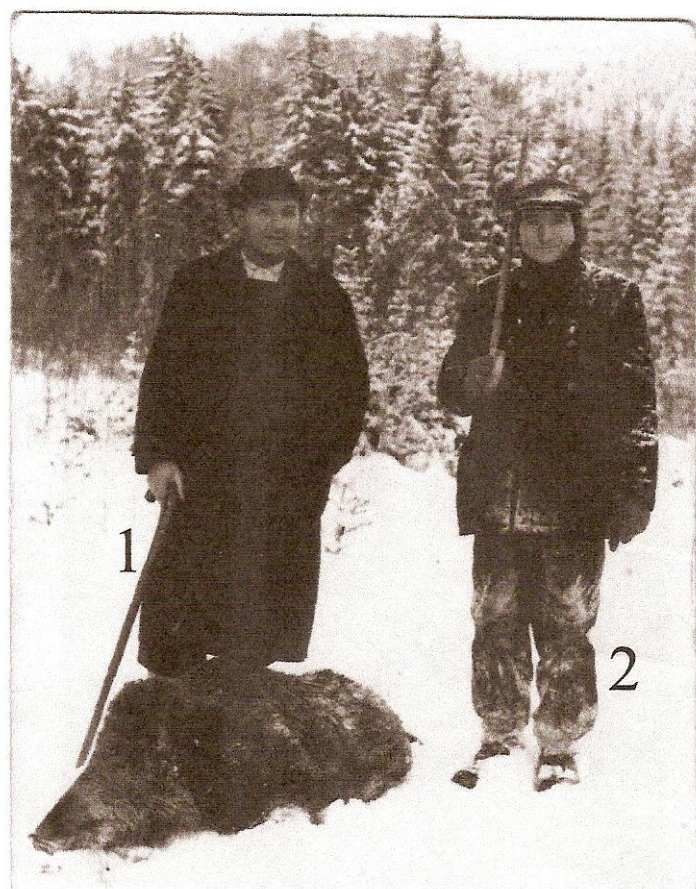
*1 - Marie Hronková (roz. Zborníková) Kukle č.p. 36 ;
2 - Alžběta Zachová*

*Tomáš Zach (*1890) a Alžběta Zachová (roz. Zborníková),
sestra Marie Hronkové z č.p.36 z Kukel a matka Marie
Polánské (*1916) z Kukel*

Družičky z Kukel

*Na lovu divočáka.. 1 – Jan Lhota (po chalupě Matějka)
z Pasek č.p.10, pod kapličkou; 2 – nedá se určit;*

*Výmlat obilí v Selibově. S označením * Stanislav Kasa (*okolo roku 1921) ze Selibova*

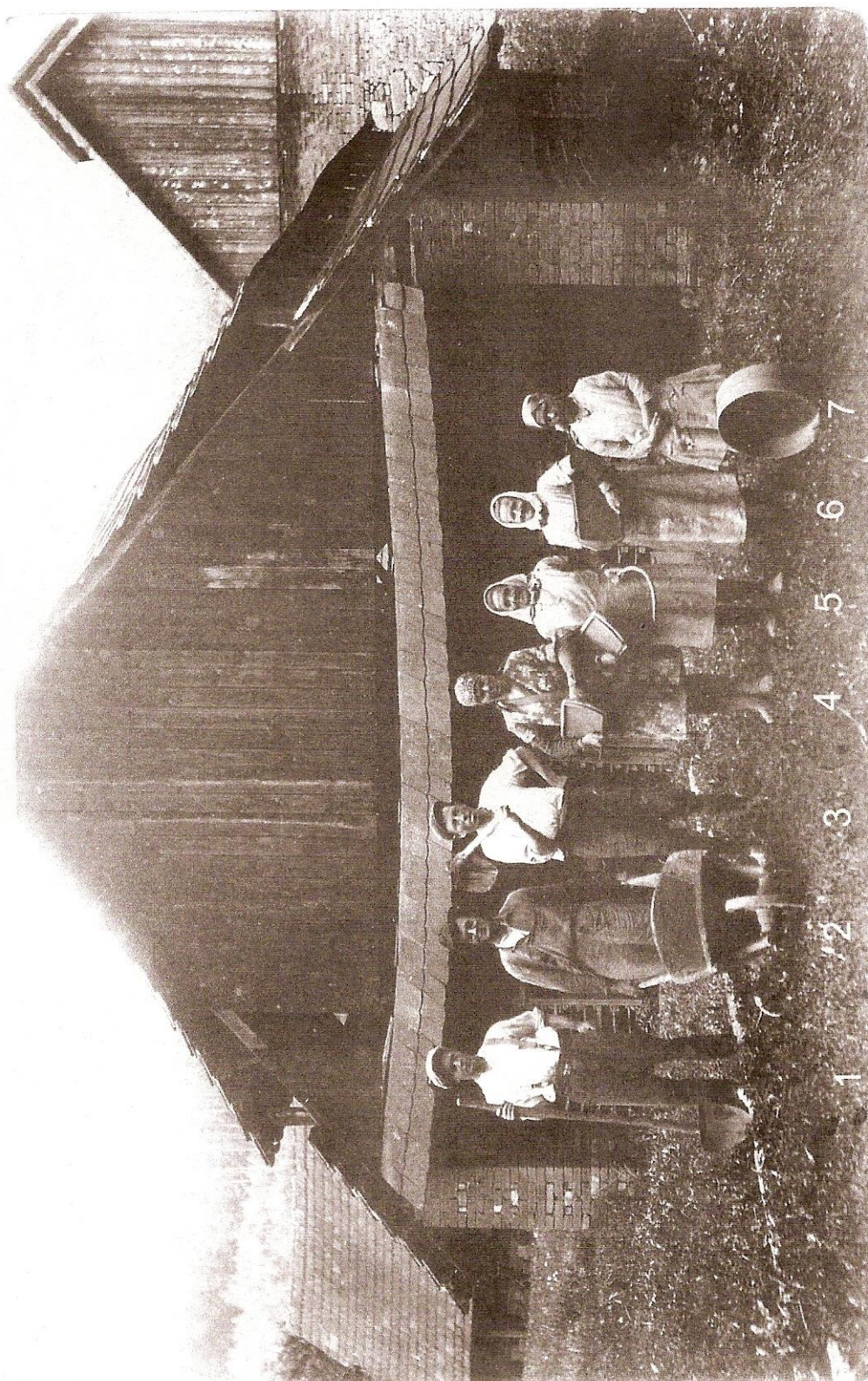
Usedlost rodiny Škodů v Kuklích, č.p.4.

Foto okolo roku 1937.

Nedělní odpoledne před Škodů v Kuklích č.p.4.

*1 – Jan Zach (bratr p. Polánské); 2 – František Škoda; 3 – Marie Škodová, provd. Straková do Pasek č.p.69; 4 – Marie Zachová (*1916), provd. Polánská do Kukel; 5 – p. Zborníková ze Strakonic, švagrová p. Hronkové z Kukel; 6 – Milena Zborníková ze Strakonic, její dcera; 7 – Marie Hronková (*1930) z Kukel, provd. Kasová do Selibova, sestřenice V. Hronka z Pasek č.p.32; 8 – Bětuška Velická; 9 – Mařenka Vojíků, sestra Josefa Vojíka, č.p.49 ; 10 – Marie Našincová (Ovčíčková); 11 – p. Škoda, majitel usedlosti č.p.4 a 12 – p. Škodová, majitelka usedlosti č.p.4 13 – druhá dcera Hana Zborníková ze Strakonic (sestra je pod č.6); 14 – Václav Filip č.p.26; 15 – Václav Škoda, vystudovaný Judr, v padesátých letech 20. stol. ministr spravedlnosti; 16 – Anna Bicanová z Protivína, neteř p. Škodové.*

*Snímek byl pořízen před Reifů sušící kolnou v roce 1937.
 1 – Václav Horník z Tálína (vedle Brožů), palič u pece; 2 – Vít Marek z Pasek, Hatmanic, později odjel do Ameriky; 3 – František Toman (*1912 - +1966), dříve Fr. Telátko Kukle č.p. 66 (proTálín č.p.50); 4 - ??? Holátová, provd. Žáková (Cajnerová) do Pasek; 5 – Marie Horníková, Tálín; 6 – Božena Slepíčková z Pasek č.p.26; 7 – Božena Kašová z Kukel; Vpravo v pozadí je pec.*

Pracovníci v Reifů cihelně (ve mlýně) v Kuklích č.p.51 okolo roku 1922.

1 – Božena Kurfírtová (po chalupě Závorková) č.p.33; 2 – Tomeš Kaše, bydlel pod hospodou; 3 – p. Beranová (Pastyříková); 4 - Anna Malířská; 5 – Josef Kurfírt; 6 – p. Velek; 7 – Anna Reifová ze mlýna č.p. 51, provdaná Koubová; 9 – Tomáš Zach č.p. ???, otec p. Polánské; 10 – Marie Hronková (roz. Zborníková) č.p. 36; dále zde pracovala Alžběta Filipová;

*Výrobou střešních tašek a cihel v Kuklích se zabývaly 3 cihelny, Žáků č.p.1, kde byl paličem Václav Horník (vedle Brožů), dále Žáků (Jandů) č.p.2 a Václav Reif (*1849) č.p.51 (ze mlýna), kde byl paličem p. Beránek, který bydlel ve mlýně. V Kuklích byly 3 vypalovací pece a 4 sušící kolny. Na fotografii jsou vzadu kůlny, kde se tašky a cihly narovnané na stojanech asi 14 dní sušily a potom v peci vypalovaly. S výrobou se skončilo v roce 1938 (u Reifů o něco dříve). Dle sčítání lidu z roku 1921 pracovali v cihelnách další lidé z Tálína Václav Horník č.p. 40 jako cihl. dělník, Jan Horník č.p. 12 jako cihl. dělník, Václav Horník č.p. 12 syn jako cihl. nádeník; další z Kukel Eleonora Procházková č.p.35 pracovala jako cihl. nádenice. Dokonce až z Albrechtic docházel do cihelny p. Beneš do Žáků č.p.2 (Jandů) cihelny. Z ostatních lidí se zatím nedá určit ve které cihelně.*

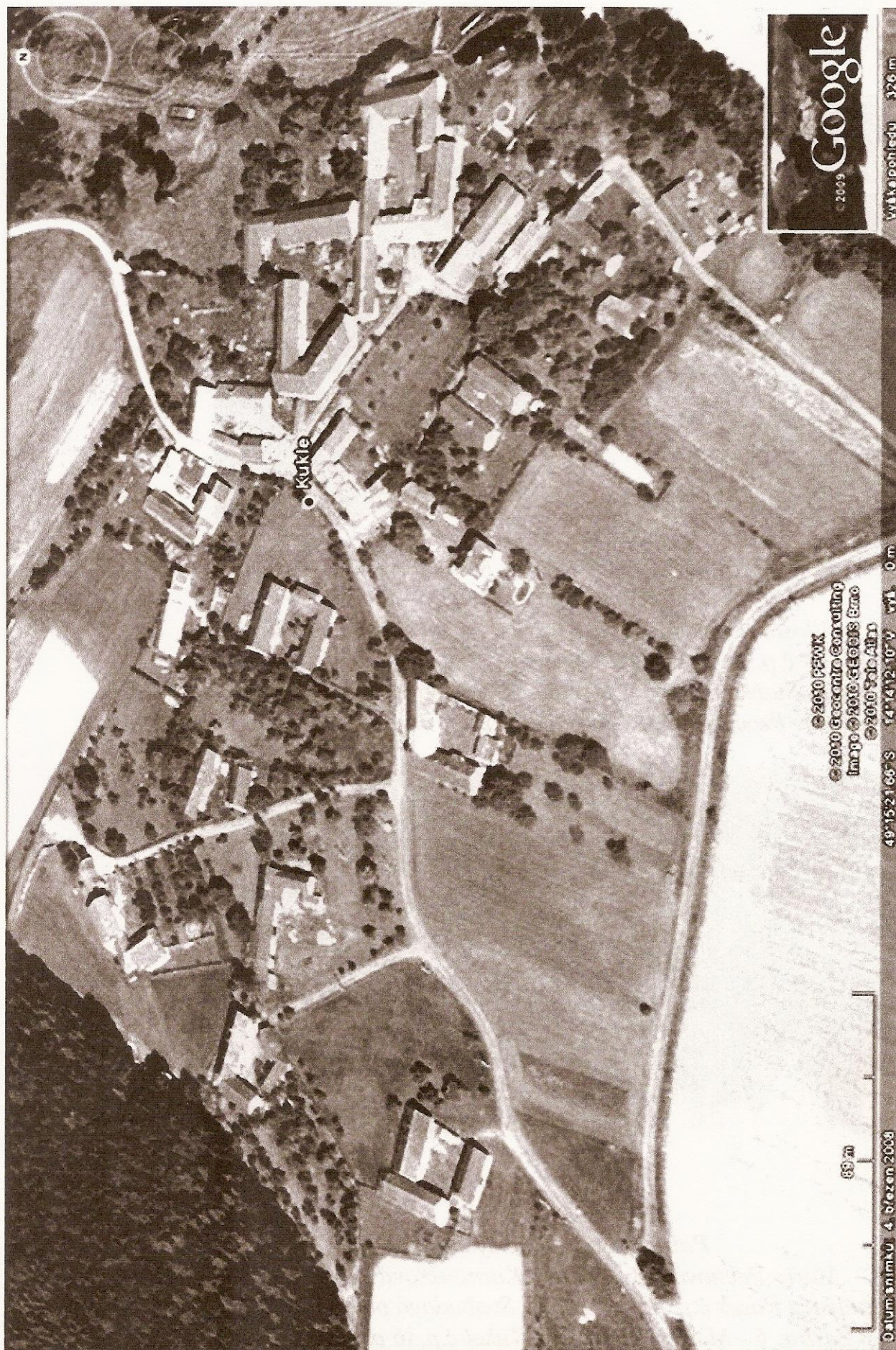
Reifů mlýn č.p.51 v Kuklích.

Reifů mlýn č.p.51 v Kuklích od rybníku.

Památná kaplička v Kuklích.

Pohled na Kukle z výšky 326 metrů.

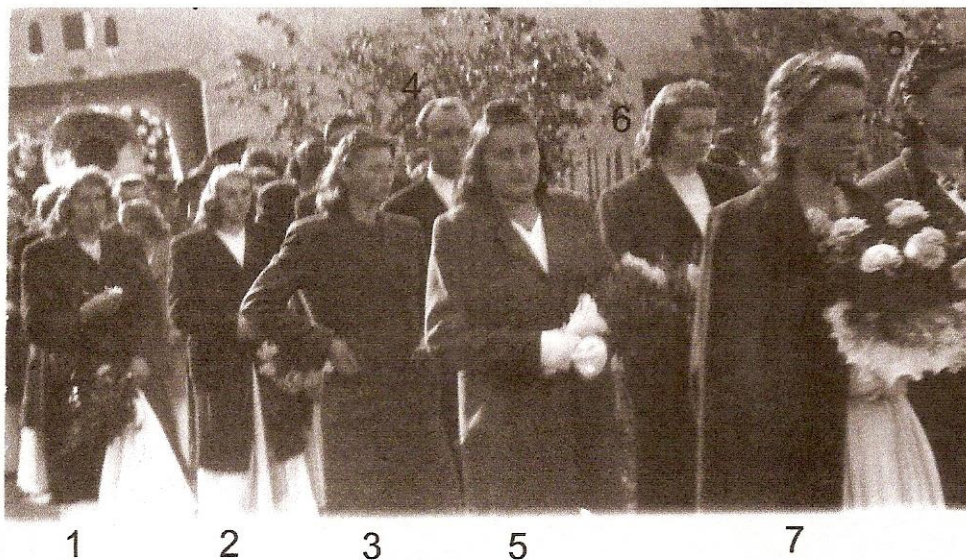
Nuzov

*Pohřeb Karla Šťásky (*1929) z Nuzova okolo r. 1948.*

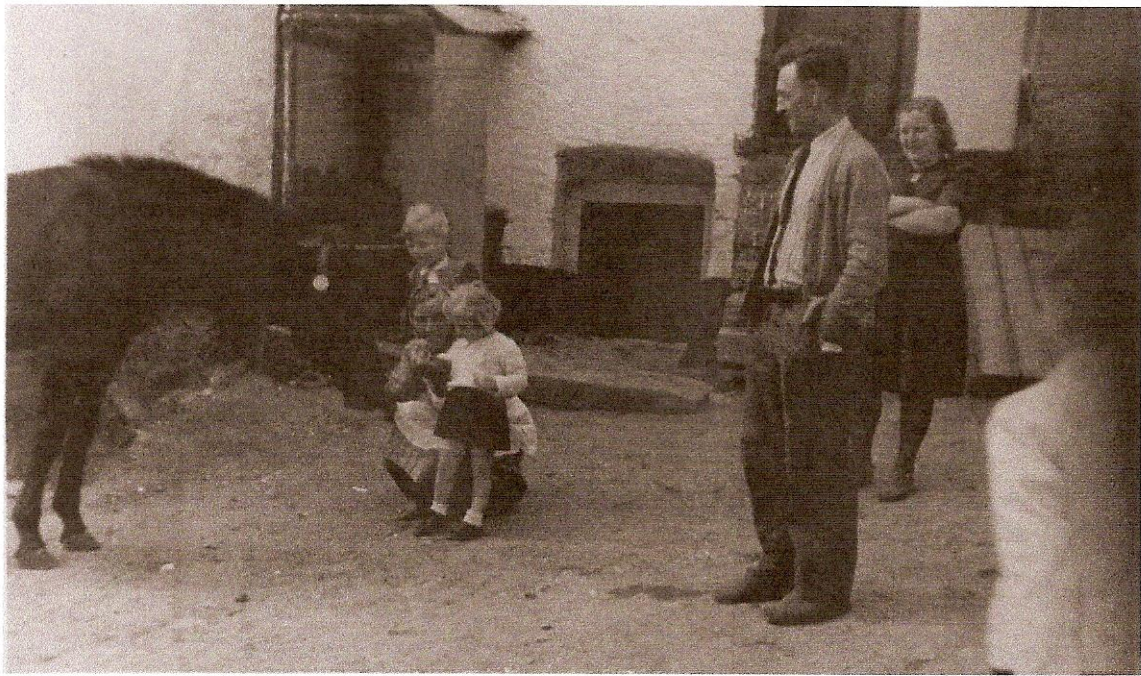
Zemřel v 19. letech.

3 – Vlasta Kasová Paseky č.p.24; 4 – Božena Študentová z Pasek č.p.36; 5 – Jana Horníková (po chalupě Ovčíčková), provd. Staňková; 6 – Růžena Martincová z Tálína; 10 – Ladislav Procházka (u Kynštetřů) Paseky č.p. 22

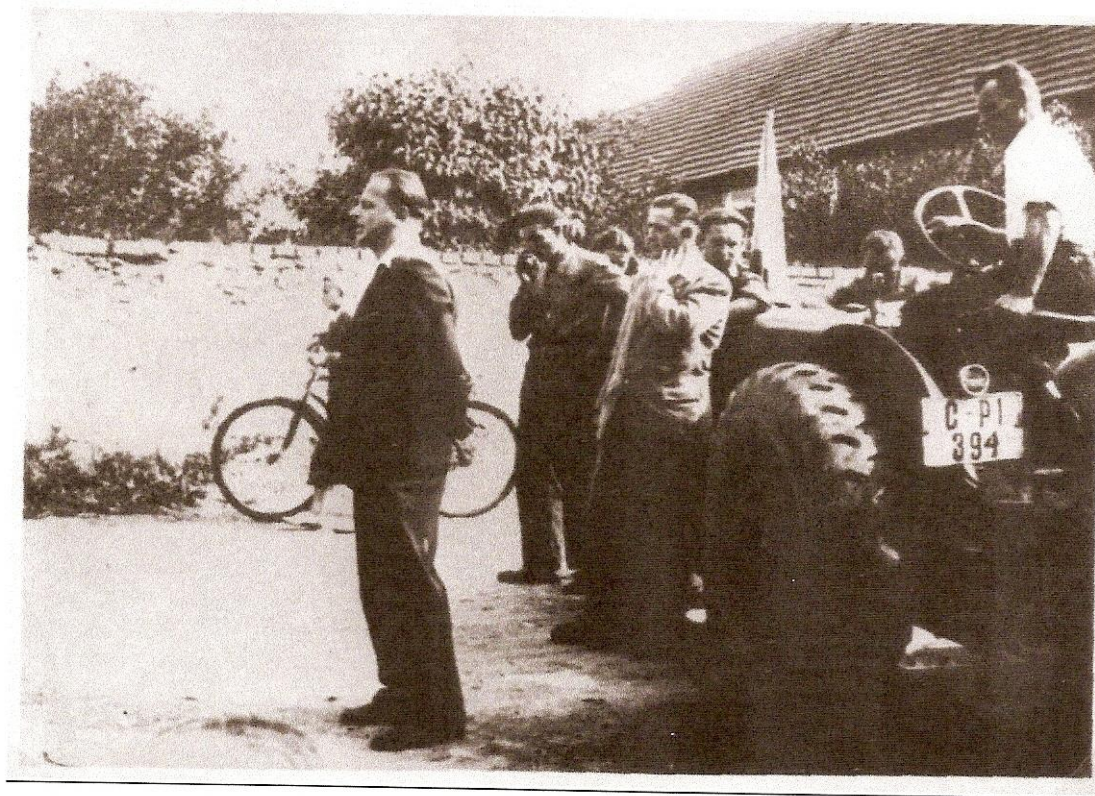
Pohřeb Karla Šťásky z Nuzova

1 – Marie Pechová; 3 – Zdena Kornoušková Žďár; 4 – Josef Študent z Pasek č.p.36; 5 – Marie Svobodová provd. Hlouchová do Žďára; 6 - Marie Hronková z Kukel č.p.36 provd. Kasová do Selibova;

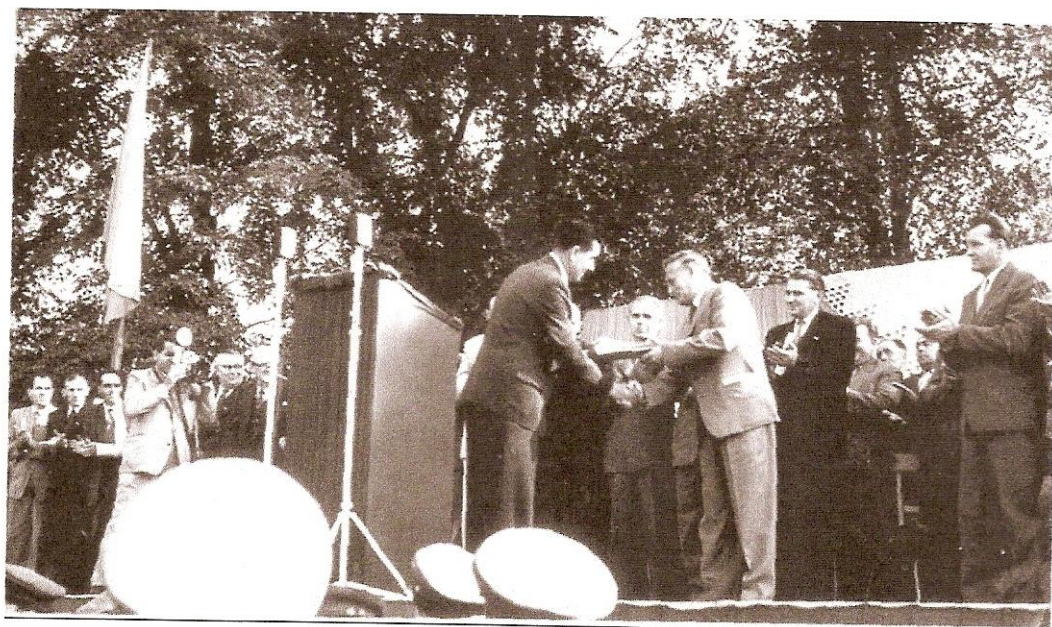

U Koců č.p. 10 v Nuzově.

Jednotné zemědělské družstvo.

JZD vTálině bylo založeno 21. května 1950. Představitel okresního národního výboru Hrneček promlouvá k družstevníkům o významu zakládání JZD.

Významného dne se dostává JZD Tálin při Okresních dožínkách 13. září 1959, kdy za přítomnosti prezidenta republiky Antonína Novotného obdrží Rudý prapor OV KSČ (okresního výboru Komunistické strany Československa). Dne 9. února 1961 nastává sloučení s JZD Paseky, Nuzov, Žďár, Nová Ves a Žďárské Chalupy. Další sloučení je v r. 1973 s Myšencem, Selibovem, Maleticemi. V roce 1980 nastává sloučení s Osevou Protivín.

Předání Rudého praporu bylo pro JZD Tálín velkou událostí.

1 – p. Kropáčková; 2 – Jiřina Žáková, č.p.27; 3 – František Řehoř na schůzi JZD v Tálíně.

1 – Vojtěch Keclík, Paseky, č.p.93; 2 – p. Bláhová, Žďár; 6 - p. Tůmová, Paseky;

Odměňování Vojtěcha Keclíka č.p.93

Odměna pro Václava Straku č.p.54

1 - p. Kaifer z Albrechtic; 4 - Antonín Skala; ostatní se nedají určit.

Ruční práce na polích vyžadovala práci především žen. Při sběru brambor "Pod hajnicí". 1 – Anežka Procházková (Kečmářová) č.p.92; 2 – Marie Straková od školy; 3 – Marie Holátová; 4 – Josefa Stropnická; 5 – Anna Našincová; 6 – Ludmila Marková z Hatmanic; 7 – Věra Študentová; 8 – Věra Študentová (dcera), provd. Hauserová; 9 – Růžena Mlezivová č.p.75; 10 – Marie Němečková pod školou; 11 – Anna Moravcová;

*Josef Kouba (*1942), Paseky č.p.28 na kombajnu sovětské výroby, typ SK4, seče obilí u Kukelského křížku.*

Pohled na pasecký kravín, postavený v roce 1988.

Nová výkrmna skotu v Pasekách

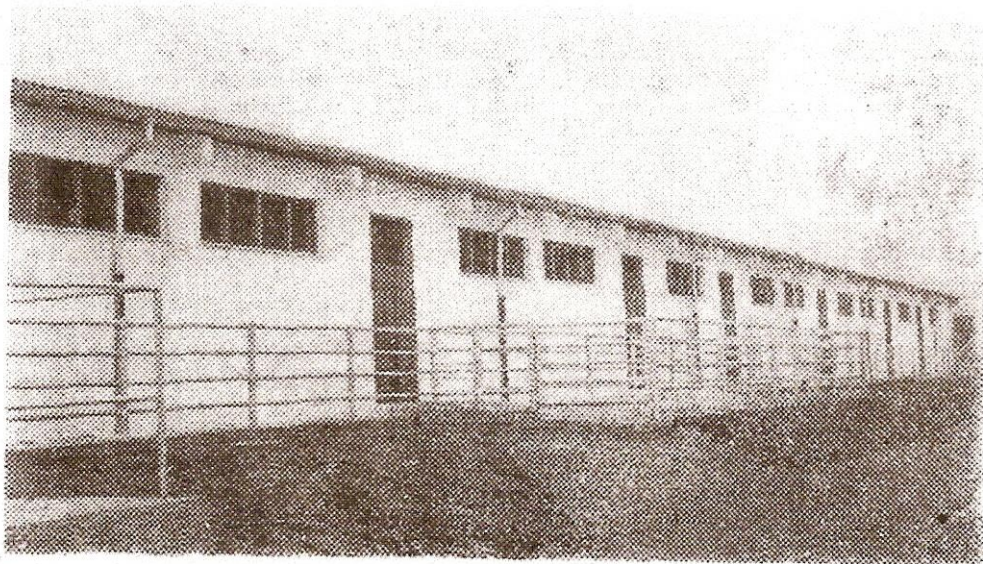
Živočišná výroba našeho protivínského statku dosáhla v uplynulém období řadu dobrých výsledků. V minulém roce jsme získali od každé dojnice 3 464 litrů mléka, od každé prasnice v průměru 19,5 ks sele-
te a tak bych mohl uvést řadu dalších úspěchů.

Avšak výsledky, kterých dosahu-
jeme ve výkrmu skotu jsou jen
průměrné. V uplynulém roce přes
řadu opatření jsme docílili pouze
733 g denního přírůstku. Jednou
z hlavních příčin stagnace je znač-
ná roztržitost výkrmu a přede-
vším skutečnost, že 70 % ustájo-
vacích míst bylo pro výkrm na-
prsto nevhodných. To vedlo ve-
dení statku k rozhodnutí vystavět
novou stáj pro 400 ks. Zvolen byl
tup JUZO z Prefy Olomouc o šíř-
ce 15 a délce 90 m. Stavba byla
dokončena v plánovaném termínu
a 4. ledna t. r. byla naskladněna.
První dny provozu spolu s mrazi-
vým počasím prověřily novou stáj.
Ukazuje se, že hlavně interier vy-
hovuje současným požadavkům a
bude v dalším období přínosem.
Obsluhu zabezpečují dva mladí o-
šetřovatelé s potřebnými předpo-
klady dodržet stanovené techno-
logické postupy. Dokompletovat

musíme ještě potřebné mechanizač-
ní vybavení pro zakládání sena,
senáže i netradičních krmiv. Roz-
hodující vliv na růst užitkovosti
ve výkrmu skotu bude mít výživa.
V současné době byla provedena
ze stávajících zdrojů krmiv opti-
malizace krmných dávek na pláno-
vanou užitkovost. Za pomoci Stře-
diska řízené výživy spřesníme i
strukturu krmných plodin na stře-
disku Tálín právě z hlediska po-
třeb této výkrmny. S tím bezpro-
středně souvisí i odstranění ne-
dostatků v pěstební technologii a
konzervaci krmných plodin.

**Nová výkrmna skotu v Pasekách
zcela určitě výrazně zvýší výsled-
ky ve výkrmu skotu na našem
statku vůbec a přispěje k dal-
šímu růstu efektivnosti celé živo-
čišné výroby.**

J. Vacek
hl. zootechnik
SSS Protivín

Pohled na výkrmnu skotu v Pasekách. Článek z podnik. novin Oseva.

Na společném zájezdu družstevníků JZD Tálín v 60. letech 20. století.

1 - p. Huspeková, Žďár; 2 - p. Švábová, Žďár; 3 - p. Hauserová, Tálín; 4 - p. Vojíková, Kukle; 5 - Karel Bílek, Tálín; 6 - p. Suchardová, Žďár; 7 - Anna Kasová, Paseky; 8 - Anna Mlezivová, Paseky; 9 - Marie Žáková, Paseky, č.p.13; 11 - František Kouba, Paseky č.p.28; 12 - Anna Řehořová, Paseky; 13 - p. Bínová, Kukle; 15 - p. Straková, Paseky, č.p. 54; 16 - Vojtěch Keclík, Paseky, č.p.93; 17 - Václav Hloucha, Žďár; 18 - Marie Nováková Žďár; 19 - Jiří Novák, Žďár; 20 - Petr Novák, Žďár; 21 - Marie Tůmová, Paseky; 22 - Josef Hronek, Kukle, později Tálín; 23 - Anna Hronková, Kukle, později Tálín; 24 - Antonín Skala, Paseky, č.p. 25; 25 - p. Staňková, Nuzov; 26 - Ladislav Eliášek, Žďár; 27 - p. Vokurková, Žďár; 28 - Anna Študentová, Tálín;

Na společném zájezdu družstevníků JZD Tálín 3. září 1961.

1 – není znám; 2 – Josef Lhota (Vaňata), Kukle; 3 – Václav Hrdlička, Kukle; 4 – Antonín Skala, Paseky č.p. 25; 5 – Josef Vojík, Kukle č.p. 77; 6 – Karel Truhlář (Polánský), Tálín; 7 – není známa; 8 – Marie Našincová, Kukle; 9 – Miloslava Špalingrová z Nové Vsi, provd. Parýzková; 10 – p. Kasová z Nové Vsi; 11 – Anna Horníková, Tálín; 12 – Anna Tomanová, Kukle; 13 – Vlasta Hrdličková, Kukle; 14 – Růžena Procházková, Kukle; 15 – Anna Vandová, roz. Študentová, Paseky; 16 – Jaroslav Reif, Kukle; 17 – Václav Růžička, Tálín;

Vyhodnocení a ocenění kombajnérů z JZD Tálín v okresní žňové soutěži v Kulturním domě v Kovářově.

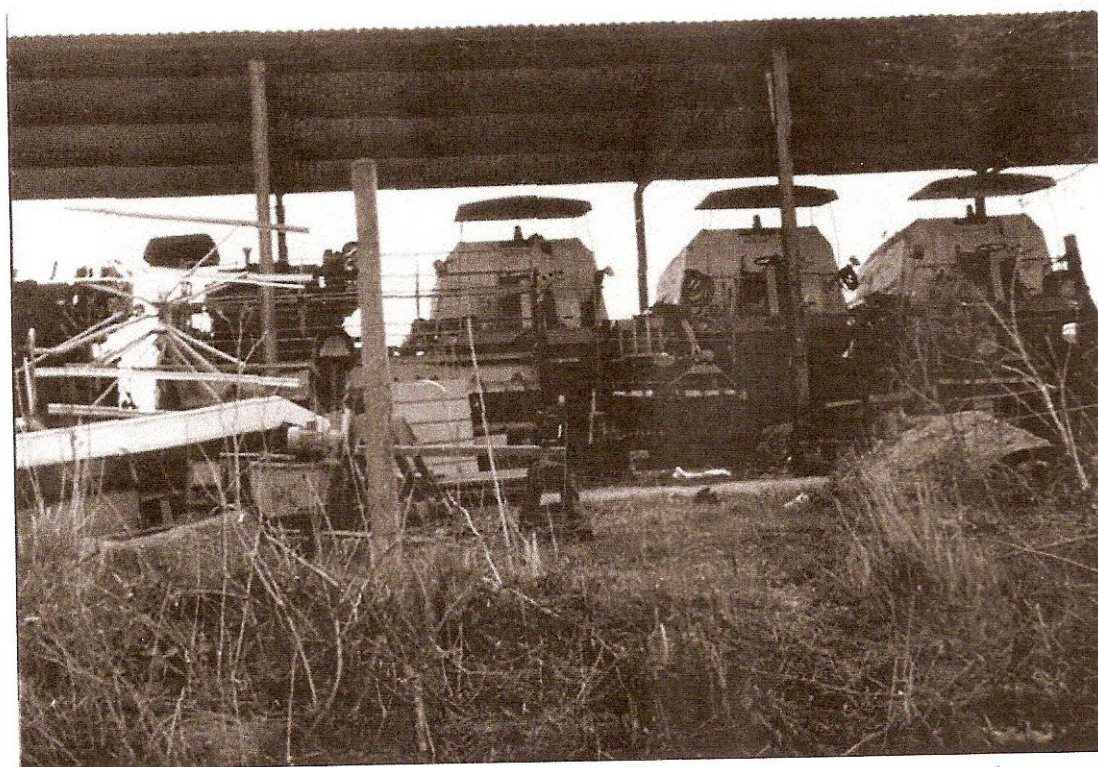
1 – Josef Kouba z Pasek, č.p.28; 2 – Jaroslav Šváb ze Žďára; 3 – Stanislav Pilát z Tálína; 4 – Stanislav Rotbauer (Kovanda) z Pasek, č.p.14;

*Josef Kouba (*1942) při vyhodnocení okresní žňové soutěže kombajnérů v Kulturním domě v Kovářově.*

Uskladnění bramborových kombajnů v Tálíně.

Uskladnění obilních kombajnů v Tálíně.

*Diamantová svatba manželů Strakových č.p.54, (u školy)
v r.1986.*

*Zástupci místního národního výboru z Tálína blahopřejí
manželům Strakovým k jejich 60 – letému trvání manželství.*

*1 - Václav Straka, č.p.54 (u školy); 2 – p. Straková; 3 – zástupce
Místního národního výboru Miroslav Horník z Tálína; 4 – Vlasta
Koubová, Žďár č.p.12;*

1 - Václav Straka, č.p.54 (u školy); 2 – p. Straková; 3 - Vlasta Koubová, Žďár č.p.12 blahopřeje manželům Strakovým k jejich diamantové svatbě;

Z oslavy diamantové svatby manželů Strakových od školy v roce 1986.

*Maškarní průvod z Tálína přes Kukle do Pasek,
24.února 1990.*

Pasecký park, byl upraven v 60. tých letech 20. století. V těchto místech stávala došková chalupa č.p. 31, vpravo též došková chalupa Slepíčků, č.p. 26. Dříve zde bydleli Skalů. Foto z jara 1987.

Sešli se rodáci z Pasek

Vesnice Paseky ožila setkáním rodáků a přilehlých osad Nuzov a Kukle. Sjelo se jich několik set, aby si často po dlouhých letech připomněli rodnou obec, poznali její současný život a potěšili se především vzpomínkami na mládí a vzájemně si vyprávěli své životní příběhy. Čtyři z nich, například jako prvníáčci zasedli do lavic místní školy již v roce 1927. Mezi nejstarší účastníky patřil učitel Antonín Kouba z Písku, kterému je již třiadevadesát let.

Starosta Václav Kostohryz jim nejen připomněl historii obce, ale zdůraznil i letošní sté výročí založení místního sboru dobrovolných hasičů. Na závěr všichni velice ocenili práci, kterou vedení obce a organizátoři přípravě setkání věnovali. Vždyť jen sehnat současné adresy rodáků jistě znamenalo nemalé úsilí a mnoho starosti, a jsou jim za milé slavnostní chvíle ve své rodné obci vděční.

Jiří Burian, Strakonice

I tyto smutné události utváří život v Pasekách.

Pohřeb Anny Procházkové (Koutníků) č.p. 12 okolo r. 1954.
1 – Stanislav Študent; 2 – Miluše Našinců; 3 – Alena Žáková č.p.6;
4 – Marie Straková (Pekařů) ; 5 – Helena Nymburská z hajnice; 6
– Jaroslava Němečková (Tomšíková); 7 – Ladislav Marek
z Hatmanic; 8 – Zdena Kropáčková z Hatmanic; 9 – Libuše
Kropáčků; 10 – Marie Straková (Bártíková) č.p. 69; 11 – Marie
Vachtová; 12 – Božena Študentová provd. Jarešová; 13 – Josef
Študent potom Tálín; 14 – Libuše Volfová z Tálína; 15 – Anna
Reifová , Kukle č.p. 1 provd. Hronková do Tálína; 16 – v bílém
závoji přes obličej (bílá vdova), Marie Skalická č.p.47; 17 – Mirek
Kropáček, potom Skály; 18 – v černém závoji přes obličej (černá
vdova) Marie Němečková (pod školou); 19 –František Filip
z Kukel; 20 – František Moravec; mezi M. Strakovou (č.4) a H.
Nymburskou (č.5), před B.Študentovou (č.12) je Marie Holátová
provd. Kostohryzová.